

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201649
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815201649.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému: X. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., adresa na doručovanie: Z., F. XXXX/XX, o zaplatenie 5.822,37 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 821,50 EUR s príslušenstvom.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 5.2.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 5.822,37 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa XX.X.XXXX Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol celkovú sumu pôžičky 9.648,- EUR. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 83,54 EUR. Do dňa podania návrhu uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy 519,37 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca dňa 29.2.2012 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa podania návrhu žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 5.822,37 EUR. Pôvodný žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo žalovanej sumy od 9.3.2012 do zaplatenia.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku na žalobcu Zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa X.X.XXXX. Tunajší súd uznesením č.k. 14C/43/2015-25 zo dňa 21.7.2015 zmenu v osobe žalobcu pripustil.

3. Dňa 18.1.2016 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 589,01 EUR s príslušenstvom

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k.14C/43/2015-36 zo dňa 19.1.2016, ktorým žalobu zamietol. Dôvodom na zamietnutie bolo, že súd považoval uplatnený nárok za premlčaný. Právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 29.2.2012, označeným ako „Predžalobná upomienka“ žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Celkovú istinu vo výške 9.528,68 EUR mal žalovaný uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Súd posúdil tento právny úkon podľa jeho obsahu ako vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky žalobcu podľa § 565 OZ. Dôvodom na jeho

vyhlásenie bolo, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou viacerých splátok. Súd žalobu zamietol, keďže dospel k záveru, že žalovaný nárok je premlčaný a to na základe toho, že premlčacia doba začala plynúť dňa 20.10.2011 (v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, keďže išlo o deň zročnosti nesplnenej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal splatným celý dlh) a uplynula dňa 20.10.2014, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 5.2.2015, teda po uplynutí premlčacej doby.

5. Žalobca sa proti rozsudku odvolal.

6. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením č.k. 19Co/196/2016-56 zo dňa 29.12.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie, následne opätovne posúdiť premlčanie a (v prípade, že premlčanie nebude možné jednoznačne konštatovať), posúdiť, či vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu právnym predchodcom žalobcu bolo v súlade so zákonom (a teda či bolo platné), prípadne posúdiť platnosť samotnej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a naplnenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi.

8. Žalovaný na pojednávanií uviedol, že nevie, že pre neuhradenie ktorej splátky bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, ani či ho o tom právny predchodca žalobcu nejako informoval. Bol mu len doručený list o tom, že má zaplatiť celý úver, a to súčet tých 120 splátok. Potom asi o pol roka neskôr mu prišiel návrh na dohodu o splátkach. Pôžičku vybavovala jeho bývalá priateľka. Jej vedúca bola pani Q. V., ktorá mu pomáhala vybavovať hypotekárny úver na kúpu bytu, ktorý mal byť pôvodne vyšší. Keďže mu taký vysoký úver ako požadoval neposkytli, pani Q. V. im dodatočne vybavila túto pôžičku. Žalovaný po nahliadnutí do zmluvy predloženej právnym predchodcom žalobcu, uviedol, že písmo na zmluve nie je jeho. Ani jeden z podpisov vľavo dole nie je jeho, on sa podpisuje inak. Je tam uvedený dátum 19.4.2011, ale on to nepodpisoval. Musela to pravdepodobne vypísať pani V., vyzerá to, ako keby chcel niekto napodobniť jeho podpis.

9. Dňa 12.4.2017 bolo súdu doručené písomné podanie žalobcu, v ktorom k vyjadreniam žalovaného uviedol, že pri uzatvorení zmluvy číslo XXXXXXX bol jeho právnemu predchodcovi predložený platný doklad žalovaného - konkrétne občiansky preukaz č. A XXX a tiež potvrdenie zamestnávateľa o príjme a výpis z účtu žalovaného. Za účelom preverenia prípadnej straty dokladu totožnosti klienta (žalovaného) bola vykonaná lustrácia v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorej výsledok bol negatívny, t.j. občiansky preukaz predložený žalovaným nebol evidovaný ako stratený ani odcudzený. Žalovaný zmluvu riadne podpísal. Ďalej žalobca uviedol, že premlčacia doba na uplatnenie práva ohľadom celého zvyšku nesplateného zosplateného úveru začala plynúť najskôr odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí 10. splátky, splatnej dňa 20.2.2012, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Žalobca zároveň zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 232,49 s príslušenstvom späť, nakoľko ku dňu podania žaloby (5.2.2015) bola suma neuhradených splátok číslo 7,8 a 9, splatných 20.11.2011, 20.12.2011 a 20.1.2012 v celkovej sume 232,49 už premlčaná.

10. Súd na pojednávanií vykonal nasledovné listinné dôkazy: predžalobná upomienka č. I. 65, doručka č. I. 66, výpis z MVSR č. I. 67, fotokópia OP žalovaného (súd neopakoval vykonávanie listinných dôkazov, ktoré boli vykonané pred vyhlásením prvého rozsudku vo veci dňa 19.1.2016, keďže odvolací súd na to nedal pokyn).

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Žalovaný dňa 19.4.2011 a právny predchodca žalobcu dňa 29.4.2011 podpísali listinu, označenú ako: „Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky“. V listine je uvedené číslo (označené ako číslo zmluvy): XXXXXXX. Z textu listiny vyplýva, že právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanému pôžičku. K sume pôžičky sú v listine uvedené dva číselné údaje: „Schválená výška pôžičky 5000 €“ a „Celková suma Pôžičky 9.648 €. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil právnemu predchodcovi žalobcu spolu sumu 519,37 EUR. Listom zo dňa 29.2.2012, označeným ako „Predžalobná upomienka“ vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Celkovú istinu vo výške 9.528,68 EUR mal žalovaný uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Upomienka mu bola doručená dňa 5.3.2012.

12. K námietke žalovaného, že nepodpísal listinu, označenú ako „Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky“ súd uvádza, že tejto procesnej obrane neuveril, keďže považoval ju za účelovú. Žalovaný toto svoje skutkové tvrdenie nepodporil žiadnym navrhnutým dôkazom. Naopak žalobca predložil súdu fotokópiu dokladu totožnosti žalovaného spolu s výpisom evidencie Ministerstva vnútra SR a vyjadrením, že v čase podpisu listiny boli predložené aj ďalšie doklady žalovaného a bolo overené, že jeho občiansky preukaz nebol odcudzený ani stratený.

13. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

15. Podľa 43a ods. 1 OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

16. Podľa 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

17. Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

18. Podľa § 44 ods. 2 OZ Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Podľa § 658 ods. 1 pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

26. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

29. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

31. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

32. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

33. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Keďže žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 821,50 EUR (najprv v časti o zaplatenie 589,01 EUR s príslušenstvom, neskôr v časti o zaplatenie 232,49 EUR s príslušenstvom), súd konanie v tejto časti zastavil.

35. Súd sa v zmysle pokynu odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je viazaný, mal zaoberať otázkou premlčania žalovaného nároku, ďalej otázkou, či bolo možné vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a tiež platnosťou samotnej zmluvy o pôžičke a skúmaním jej náležitostí. Súd sa v prvom rade zaoberal platnosťou zmluvy, keďže na prípadnú absolútnu neplatnosť je povinný prihliadať ex offo. Z listiny predloženej právnym predchodcom žalobcu, označenej ako „Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky“ vyplýva, že najprv bola podpísaná žalovaným (v postavení dlžníka) dňa 19.4.2011 a následne dňa 29.4.2011 právnym predchodcom žalobcu, v postavení veriteľa. Listina má podobu formulára, ktorý sa vypĺňa v priebehu procesu uzatvárania zmluvy. V bode VI. tohto formulára sa uvádzajú údaje o požadovanej pôžičke a je zrejmé, že tu uvádza spotrebiteľ, ako záujemca o poskytnutie pôžičky sumu, ktorú požaduje od veriteľa a lehotu, počas ktorej bude poskytnutú pôžičku splácať. Bod VIII. formulára má názov: „Schválená výška pôžičky“ a je tam zároveň uvedené: „Nevypĺňa sa“. Súd preto dospel k záveru, že túto časť formulára vypĺňa veriteľ a to až po tom, čo spotrebiteľ (dlžník) vyplnil predchádzajúce časti formulára a formulár podpísal. Podľa názoru súdu, v prípade takéhoto priebehu uzatvárania zmluvy by bola zmluva platná vtedy, ak by veriteľ akceptoval žiadanú výšku pôžičky dlžníkom ako návrh zmluvy a svojim podpisom by tento návrh akceptoval. V prípade, že následne nejaké zmluvné podmienky zmenil,

nejde o akceptáciu návrhu, ale o nový návrh zmluvy, ktorý si následne pre platné uzavretie zmluvy vyžaduje ešte akceptáciu zo strany dlžníka.

36. V bode VIII. citovaného zmluvného formulára sú okrem iného uvedené údaje: „Schválená výška pôžičky 5000 €“ a „Celková suma Pôžičky 9.648 €“. Výška požičanej sumy je esenciálnou a neoddeliteľnou náležitosťou zmluvy o pôžičke. Pokiaľ údaj o jej výške chýba, alebo je vyjadrený nezrozumiteľným alebo neurčitým spôsobom, nemôže dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke. Preskúvaný zmluvný formulár obsahuje dve vyjadrenia s tým istým významom („celková suma pôžičky“ a „pôžička“) a pri každom z týchto slovných spojení je uvedená iná suma, čo zmluvu robí nezrozumiteľnou.

37. Z uvedeného vyplýva, že na jednej strane právny predchodca žalobcu zmluvný formulár dopĺňal o ďalšie údaje a preto mal byť formulár následne predložený žalovanému na vyjadrenie, či takýto (zmenený) návrh zmluvy akceptuje. Keďže sa tak nestalo, podľa názoru súdu, zmluva nevznikla. Súd zároveň dospel k záveru, že zmluva nemôže zároveň byť platná aj z toho dôvodu, že v nej nie je jasne a nepochybne uvedená výška požičanej sumy. Vzhľadom k tomu, že podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. sa pre spotrebiteľský úver (ktorý podľa § 2 písm. a/ môže mať aj formu pôžičky) vyžaduje pod sankciou neplatnosti písomná forma, nemožno vadu písomného prejavu vôle napraviť konkludentne, teda tým, že veriteľ poskytol plnenie, ktoré dlžník prijal a následne splácal splátky. Nezrozumiteľnosť údajov o výške poskytnutého plnenia je tak zásadná vada tohto právneho úkonu, že nemožno aplikovať ani zásadu preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, ktorej sa dovoľával žalobca v odvolaní, pretože žiaden prijateľný výklad v prospech platnosti právneho úkonu neexistuje (rovnako aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/242/2016 zo dňa 26.1.2017).

38. Súd ďalej poukazuje na to, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje zákon č. 129/2010 Z. z.. Zákon zároveň definuje aj pojmy: „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ a „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“. Neexistoval teda rozumný dôvod, aby zmluva definovala tieto pojmy inak, než boli použité v zákone a dokonca inak, než sú bežne používané v slovenskom jazyku. Použitie slovného spojenia „celková suma pôžičky“ v inom význame, než v takom, ktorý označuje celkové plnenie, ktoré veriteľ požičiava dlžníkovi, môže byť máťúce nielen pre dlžníka (spotrebiteľa), ale aj pre ďalšie zúčastnené subjekty. Svedčí o tom aj znenie žaloby, kde pôvodný žalobca uviedol, že žalovanému: „poskytol celkovú sumu pôžičky 9648 Eur“.

39. Pokiaľ boli na základe takejto neplatnej zmluvy poskytnuté žalovanému nejaké finančné prostriedky, bol povinný vrátiť ich žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 457 OZ. Žalovaný bol teda povinný poskytnutú sumu žalobcovi, príp. jeho právnomu predchodcovi vrátiť.

40. Keďže medzi žalobcom a žalovaným ide vzhľadom na ich právne postavenie o spotrebiteľský právny vzťah, musel súd v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadať aj na prípadné premlčanie žalovaného nároku. Ako bolo uvedené, nárok žalobcu na zaplatenie sumy poskytnutej žalovanému je podľa názoru súdu nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného už v okamihu, keď mu peňažné prostriedky poskytol, t.j. dňa 29.4.2011. Žaloba bola doručená súdu až dňa 5.2.2015, teda nepochybne po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Žalobca si žalobou uplatnil nárok v sume 5.822,37 EUR. V časti o zaplatenie 821,50 EUR bolo konanie z viny žalobcu zastavené a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, žalobca bol teda v spore v celom rozsahu neúspešný. Žalovaný by tak ako úspešná strana mal nárok na náhradu trov konania. Keďže si však žiadne trovy neuplatnil a žiadne mu nevyplývajú ani z obsahu súdneho spisu, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.